

MÜREKKEP

Kültür – Sanat - Edebiyat

Yıl: 2014-2015
Sayı: 1

KIŞ MASALI

Sonbahar bitmişti. Yağmurlar gitti, yerini kar aldı. Hava giderek soğumaya başladı. Ağaçların ve dağların üstü bembeyaz olmuştu. Her yer beyaz örtüye bürünmüştü.

Melih ve Zübeyir iki gençti. Melih uzun boylu, kalıplı, cesur bir gençti. Zübeyir ise orta boylu, zayıf, biraz da sertti. İkisi de pilottu. Bir gün ikisine bir görev geldi. Bu görev için Antartika'ya gidip buzullarına gidip orayı havadan inceleyeceklerdi. Çok heyecanlı idiler. Böyle önemli bir görev için seçilmeleri onları gururlandırmıştı. Üstelik iki arkadaş birlikte olacaklardı. Hemen hazırlıklarını yaptılar. Aileleri ile vedalaşıp hareket için havaalanına gittiler. Melih:

-Her şey hazır değil mi?

Zübeyir kendinden emin:

-Evet hiçbir eksikliğimiz yok.

Heyecanla uçaklarına yerleştiler. Neler görececeklerini çok merak ediyorlardı. Sonunda Melih'in kontrolündeki uçak kalkışa geçti. Yol neredeyse yarı olmuştu. Ancak zorlanmaya başlamıştı Melih. Şiddetli rüzgar vardı. Uçağın kontrolü güçleşmişti. Zübeyir :

-Kontrolü kaybetmeye güvenli bir yere inmeye çalış!

Melih telaşla:

-Hayır, yapamayacağım. Kontrolü kaybediyorum, düşeceğiz.

Melih uçağın kontrolünü kaybetti ve düştüler. Ama ikisinde de çok ciddi bir sorun yoktu. Melih'in bacağı kanyordu, Zübeyir ise kolundan yaralanmıştı. İlk yardım çantalarındaki malzemelerle hemen yaralarını temizleyip sardılar. Telefonlarıyla yardım aramaya çalıştılar ama telefon çekmiyordu. Kalkıp yürümeye başladılar. Yaralı oldukları için yavaş ilerliyorlardı. Ama hava da soğuktu. Karanlık olmadan sığınacak bir yer bulmalıydılar, geceyi dışarda geçirirlerse donacaklardı. Bir süre sonra ilerde bir ev gördüler. Bir ev onlara umut oldu ve daha hızlı hareket etmeye başladılar. Eve ulaştılar, kapıyı Melih çaldı. Karşlarına yaşlı bir adam çıktı. Melih telaşından adamın dilinin farklı olabileceğini unuttu.

Türkçe sordu:

-Bize yardım edebilir misiniz?

Adam da Türkçe cevapladı:

-İçeri girin, soğuktan donacaksınız.

İçeri girdiler. Odada küçük bir soba vardı evi epey ısıtmıştı. Duvarda bir tablo vardı. İçeride bir yatak bir de koltuk vardı. Yaşlı adam sıcak kanlı, ve sevecen görünüyordu. Pek konuşmadı. İlk önce sobada bir çorba pişirip gençlere ikram etti.

Fatmanur ÇAYIRCI

Melih ve Zübeyir çorbayı içince kendilerine geldiler. Yaşlı adamın Türkçe konuştuğunu hatırladılar. Zübeyir yaşlı adama Türkçeyi nereden bildiğini sordu. Meğer yaşlı adam yıllarca işi gereği Türkiye'de yaşamış. Türkçeyi ve Türkleri iyi tanıyan biriymiş. Gençler bunu duyunca daha da memnun oldular. Başlarından geçenleri anlattılar. Adam benim burada bir telefonum yok. Ama yakında bir istasyon var oraya gidip telefonla yardım isteyebilirsiniz dedi. Gençler tekrar yola koyuldular. Kısa süre sonra istasyona ulaştılar ve telefonla Türk büyükelçiliğinden yardım istediler. Elçilik çok zaman geçmeden Melih ile Zübeyir'i aldı. Önce şehir merkezine getirdiler. Oradan da uçakla Türkiye'ye gitmelerini sağladılar. Gençlerin aileleri haberi çoktan almış telaşla havaalanında çocuklarını bekliyorlardı. Melih ve Zübeyir havaalanında ailelerini görünce çok mutlu oldular. Sağ salim onlara kavuşmuş olmak çok güzeldi. Ama görevlerini tamamlayamamanın burukluğu içindeydiler. Birbirlerine ilerde bu görevi gerçekleştirmek için söz verip, aileleri ile evlerine döndüler.

Melih ESER

GÜZEL DİLİMİZ

Hayat sana bir dil verir.
Duyguların dile gelir.
Düşünceler akar gider,
Ama dil korunmak ister.

Türkçedir ana dilimiz.
Çok güçlüdür sözlerimiz
İçten gelir söyleyişimiz.
Bir Türkçe ile Türkiye'yiz.

Özentiyle, gereksizce.
Yabancı dil kullananlar.
Türkçe her insana yeter.
Korumazsak yiter gider.

Dilimiz övünç kaynağımız.
Onunla aydınlanır vatanımız.
Biz gençlere düşer görev,
Bu dil korunmak ister.

İstiklal marşı, bayrak ve dil,
Bağımsızlık bunları bil.
Öğren, öğret tüm herkese.
Türkçedir ana dil! Bunu sen de bil.

Büşra TAŞİNEN

HAYALLERİM

Yalnızlığım içimde dert değil yara,
Hislerimi mısralara dökerim.
Odamın camından kuşları görünce,
Bir kuş olmak isterim.
Kuşlar gibi uçsam gökyüzünde
Unuturum acılarımı, dertlerimi.
Güneşin doğuşunu daha çok izlerim.
Yalnız mutlu anılarım olsun isterim.
Sonu olmasın hayallerimin...

Seyma TAŞİNEN

SAVAŞIN KAHRAMANLARI

Dedem Manastır köyünde küçük bir evde tek başına yaşar. Biz de bu köye yakın olan Yiğitler kasabasında yaşıyoruz. Dedemi sık sık ziyaret eder, bahçedeki kameriye de sohbet ederiz. Dedem bana sık sık 1. Dünya Savaşı'nı ve Kurtuluş Savaşı'nı anlatır. Dedem hem 1. Dünya Savaşı'na hem de Kurtuluş Savaşı'na katılmıştır. Bir gün onu ziyarete gittiğimde şunları anlatmıştı:

-Kızım 1. Dünya Savaşı yıllarıydı. O zaman köyden Musa amcan ve ben askerdik. Musa amcan savaşta bacağından vurulmuş ve gazi olmuştu. Savaş bitince köyümüze döndük. Musa'nın haline herkes çok üzüldü. Çünkü çok gençti gazi olmuştu ve ona bakacak kimsesi yoktu. Tüm köylü o yılların kısıtlı şartlarında bile ona yardım etmek için maddi manevi elinden geleni yaptı. Ama Musa bu durumdan memnun değildi. İhtiyacım yok der maddi yardımları geri çevirirdi. o yıllarda köyümüze yeni bir öğretmen hanım gelmişti.

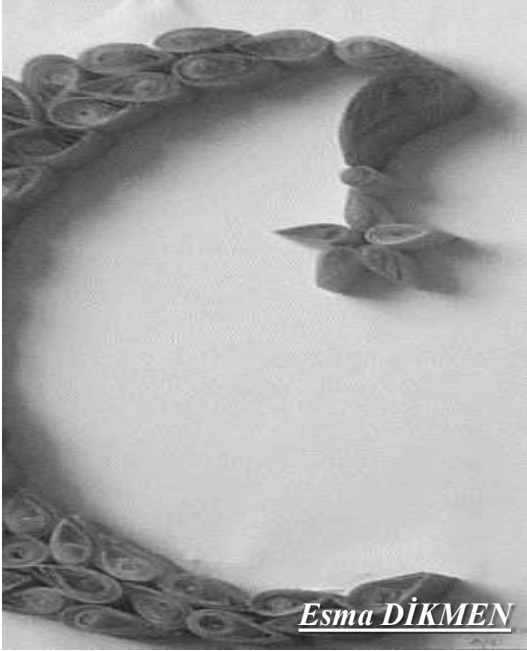
Elif Hanım... O zaman zaman Musa'nın yanına gider ona yeni şeyler öğretirdi. İşte buna çok memnun olurdu Musa.

Elif Hanım çok fedakardı. Köyde okulumuz olmadığından neredeyse harabe halindeki evinde öğrencileri toplar, onlara orada eğitim verirdi. O yıllarda çok şey olmuştu. 1. Dünya Savaşı bitti diyorlardı; ama yurdumuzda hala düşmanlar vardı. İşgalin köyümüze doğru ilerlediğini duymuştuk. Kimse ne yapacağını bilmiyordu. Sonunda olan olmuştu, düşman köyümüze girmişti. İlk önce Musa dikildi karşısına aksayan bacağıyla. Eline bıçağını almış dikilmişti düşmanın karşısına. İki gün sonra da Atatürk'ün Kurtuluş Savaşı'nı ilan ettiği duyulmuştu. Mua kapı kapı gezdi her evi. Silah beklemeyin elinizde ne varsa alıp çıkın düşmanın karşısına dedi.

Hepimiz onu dinledik, çünkü biliyorduk düşmanın yurttan atabileceğimizi. Savaş uzun sürmüştü. Şehit olanlar oldu fakat zaferle sonuçlandı mücadelemiz. Zafer haberini alınca hep birlikte köy meydanında toplandık. Elif Hanım, Musa... hepimiz gururluyduk. Ama gözlerimiz de yaşlıydı. Çünkü çok sevdiğimizi kaybetmiştik avladım çok. O gün söz verdik orada birbirimize çocuklarımıza torunlarımıza anlatacağımız bu olanları. Vatani onlara emanet edecektik. Biliyorduk ki evlatlarımız vatanımız için verilen canları asla unutmayacaklardı.

Çok etkilenmişti dedemin anlattıklarından. Anladım ki Elifler, Musalar bizim için savaşmış, nice isimsiz kahraman bizim için can vermişti. O gün ben de dedeme söz verdim. Hep yurdum milletim için çalışacak, kahramanlarımızın emeğini boşa çıkarmayacaktım...

Merve YAŞAR

CANIM ANNEM

Nasılın diye sormaya, halimi anlatmaya bile gücüm kalmadı. Seni öyle özledim ki. Ama bu anlatmaya satırlarım yetecek mi, sayfalara sığacak mı özlemim bilmiyorum. Mürekkebim yeter mi hasretime...

Senden ayrılmış çok zaman olmadı. Üstelik çok uzak yerlerde de sayılmayız ama bu kadarı bile bana yetti annem. Her sabah uyandığımda ilk senin yüzünü görmeye, yatmadan önce son gördüğüm yüzün senin yüzün olmasına öyle alışmışım ki şimdi bu durum zor geliyor. Biliyorum, kızım oraya okumaya gittin kendini üzme diyeceksin. Haklısın da ama olmuyor işte... Seninle iken keşke sana daha çok sarılıp, seni sevdiğimi daha çok söyleseydim. Böyle diyorum diye kötü olduğumu düşünme sakın. Seni hasretin dışında bir derdim yok anne.

Derlerim gayet iyi. Sınavlarım da tahininden iyi geçti. Öğretmenlerim beni çok seviyor, takdir ediyorlar. Seni istediğin gibi bir evlat olmak için elimden geleni yapıyorum Arkadaşlarım da çok iyiler. Neredeyse hepimiz ailelerimizden uzakta olduğumuz için birbirimizi iyi anlıyor, birbirimize destek oluyoruz. Sen de bana yaz olur mu? Ama sadece sana mektup yazdığımı babama söyle kiskanır yoksa. Babamı, kardeşimi, komşularımızı hepimizi çok özledim. Sen de onlardan haberler yaz bana. Aslı konuşmaya başladı mı, babamın işleri yine çok mu yoğun, çok mu yoruluyor? Hatice teyze nasıl, hasta değildir inşallah.

Hepinizi, herkesi çok özledim. Hasretle öpüyorum sizleri annem. Çok selam söyle tüm herkese. Mektubunu merakla bekliyorum. Seni çok seven kızın, Melek

Ümmügülüm SOBA

PİŞMANLIK

Eski bir köyde yaşlı bir adam yaşarmış. Bu adam hayvanları hiç sevmemiş. Sürekli onların yok olmasını istemiş, onlar için kötülükler düşünürmüş. Bir gün hayvanları yakalamak için ormanın derinliklerine gitmiş. Yere büyük bir ağ sermiş, üzerini otlarla kaplamış. Planı hayvanları tek tek yakalayıp öldürmekmiş. Ertesi gün avını almak için tekrar ormana gitmiş. Ayağı taşa takılmış ve ağın üzerine düşmüş. Demiş ki:

-Nerede bu hayvanlar? Burada ben olmamalıydım!

O sırada bir sincap görünmüş ve adama demiş ki:

-Ey insanoğlu, kendi kazdığın kuyuya düştün. Sen bizle iyi anlaşmak yerine bize tuzaklar kurup zarar vermek istedin. Gel anlaşalım sen bize zarar vermekten vazgeç, ben de seni o ağdan kurtarayım.

Yaşlı adam sincabın teklifini kabul etmiş. Sincap ağları dişleriyle kemirip adamı tuzaktan kurtarmış. Adam da hayvanlara artık asla zarar vermeyeceğine dair söz vermiş. Böylece içindeki hayvan sevgisi ortaya çıkmış ve çok pişman olan artık hayvanlara iyi davranarak hatalarını düzeltmeye çalışmış.

Merve NUR ÖZGÜNES

ÇİÇEKLERİN DÜNYASI

Çiçekler ne güzeldir,
Hepsi de çeşit çeşit.
Renkleri, kokuları
Kim almaz ki bu tadı

Gül den güzeli yoktur
Kırmızısı beyazı.
Hangisini seversen,
O kalır sende sızı.

Mor menekşe narindir.
Tonları farklı farklı.
Kim su verecek diye,
Boynunu bükmüş yine.

Lale bir asil çiçek.
Kim inanmaz ki buna.
Bir devre isim vermiş.
Pek mağrur da ya sonra?

Papatya çok sevimli.
Her yerde de var ismi.
Zengin fakir hepimiz
Dost ettik bu çiçeği.

Elif YAMAN

UZAYA GİDEN İLK TÜRK ASTRONOT

Ben her zaman uzaya gitmek istemişimdir. Uzayın nasıl bir yer olduğunu, yıldızları, gezegenleri hep hayal etmişimdir. Uzayı bu kadar merak ettiğim için de büyüyünce astronot olmaya karar verdim. Bunun için derslerime çok çalışıyordum. Bir gün ödevlerimi yaptıktan sonra uykuya daldım. Sabah kalktım ve her zamanki gibi neşeye okuluma gittim.

Okulda beni bir sürpriz bekliyordu. Yakın arkadaşlarım Murat ve Berkay bana hediyeler almışlardı. Renkli renkli paketlerin içinde neler vardı acaba. Heyecanla paketleri açtım. Arkadaşlarım uzaya olan ilgimi bildiklerinden bu konuyla ilgili hediyeler almışlardı. Murat bana bir uzay gemisi maketi almıştı. Eve gidip çalışmaya başlamak için sabırsızlanıyordum. Berkay ise uzayla ilgili bilgilerin yer aldığı bir ansiklopedi almıştı. Bugün keyfime diyecek yoktu. Canım arkadaşlarım ne kadar da düşünceli idiler. Okulu çok seviyordum, fakat o gün eve bir an önce gitmek istiyordum. Hediyelerimi iyice incelemek, maketimi yapmak, ansiklopedi okumak istiyordum. Sonunda zil çaldı. Arkadaşlarıma hoşçakalın diyerek evin yolunu tuttu. Kapıyı açan anneme sevinçle sarılarak:

-Anne şuna bak, arkadaşlarım bana ne kadar güzel hediyeler almışlar. Annem:

-Çok güzeller gerçekten oğlum. Tam da senin sevdiğin şeyler.

Annemle konuştuktan sonra hemen odama geçtim. Biraz ansiklopedi okudum. Sonra annemin ısrarıyla yemek yedim ve tekrar odama geçtim. Bu kez maketimi yapmaya başladım. Yorulunca biraz uzandım. Uykuya dalmışım. Rüyamda bir uzay gemisi tasarlıyordum. Çünkü artık büyümüş ve bir astronot olmuştum. Uzaya doğru yola çıkmam yakındı. Büyük uğraşalar sonunda gemim hazır. Harika bir uzay gemim vardı. Uzay için özel hazırlanmış kıyafetlerimi giyip uzay aracına geçtim. Hareket ettim. Yanımda bir yardımcım vardı. Kısa süre sonra Dünya'dan uzaklaşmaya başladık. Etrafımızda kitaplarda resmini gördüğümüz cisimler belirmeye başladı. Dünya arkamızda küçücük kalmıştı. Hedefimiz Venüs'e gitmekti. Orada araştırmalar yapacaktık. Sonunda bir sıkıntı olmadan Venüs'e vardık. Dünya'da bizden haber bekleyenler de bu duruma çok sevindi. Yardımcımla ilk işimiz Venüs'e Türk bayrağı dikmek oldu.

Uyandığımdayla maketim, ansiklopedim yanı başımda idi. Demek onların etkisiyle bu rüyayı görmüştüm. Rüyası bile ne kadar heyecanlı ne kadar gurur vericiydi. O gün kendi kendime söz verdim. gerçekten uzaya giden ilk Türk astronot ben olmalıydım. Tabi ki benim bu rüyayı görmem de etkisi büyük olan Murat ve Berkay'ı da yanımda götürecektim...

Abdullah BERKE ÇAKIROĞLU

CANIM ARKADAŞIM;

Seni öyle özledim ki, tahmin bile edemezsin. Gideceğini duyunca bu ayrılığın ikimiz için de zor olacağını anlamıştım; ama bu kadar yalnız kalacağımı hiç düşünmemiştim.

Sen gittiğinden beri pek bir şey değişmedi. Hatta benim dışımda hiçbir şey değişmedi. Matematik hala çok zor. Beden Eğitimi dersleri her zamanki gibi canımı yakıyor. Zeynep Türkçe sınavında yine sınıf birincisi oldu. Murat ile Ahmet ise haylazlıklarına devam ediyorlar. Bense gittiğinden beri hiç mutlu değilim... Okula gitmek istemiyorum. Hafta sonları ne basketbol oynuyorum, ne de parka gidiyorum. Sınıfta hiç arkadaşım yok artık. Hasan senin gittiğin ilk günlerde bana destek oldu, fakat hızıma yetişemeyince (!) eski arkadaşlarının yanına geri döndü.

Annem, babam, abim bu halime çok üzülüyorlar, biliyorum. Babam geçen hafta sonu birlikte basketbol oynamak istedi. Onu kırmamak içi gittim; ama hiç keyif almadım. Gerçekten rekabet etmedi ki benimle, ben sayı alayım diye yavaşladı sürekli. Anlayacağın beni mutlu etmek için yaptığı şey beni daha çok üzdü. Onlara kızmıyorum, iyiliği için çabalıyorlar; fakat benim yerimde olmadan beni anlayamazlar. Bunu en iyi sen biliyorsun. Seninle birbirimizi iyi anladığımız için dost olmuştuk fakat nereden bilirdik yollarımızın böyle erken ayrılacağını...

İşte böyle Emre. Kısacası seni çok özledim. Yerini doldurabilecek kimse de yok. Sen de bana mektup yaz olur mu? Türkçe öğretmenimiz mektupların ileriye kalacak güzel anılar olabileceğini söyledi.

Nasıl gidiyor yeni hayatın? Yeni okulun, yeni şehrin, yeni okulun nasıl? Okulunuzda bizler için engelli asansörü var mı? Mahallenizde tekerlekli sandalyelerimiz için rampalar yapmışlar mı? Eğer yapmışlarsa yaz tatilinde seni görmeye geldiğimde rahat gezeriz mahallenizde. Emine teyzeye Hasan amcaya, Yeşime çok selamlarımı söyle. Hepinizi çok seviyorum en kısa zamanda görüşmek üzere.. Dostun, Ali Hakan

Elif NUR BORAN

Hilal SİPAHİ

YANGIN

Bir küçük kıvılcım bile
Ormanları yakıyor.
İnsanların dikkatsizliği,
Yangına sebep oluyor.

Ateşte köz bırakma,
Yangına neden olma.
Binlerce hayvanın
Yuvalarını yıkma.

Yangının sebepleri,
Dikkatsiz insanoğlu.
Yangın şakaya gelmez!
Kül oldu nice koru.

Bir fidan yetişene dek,
Aradan geçer aylar.
Bir kıvılcımla yok olur.
Nice çamlar, kavaklar.

Berkay KILIC

ÖĞRENIYORUM

Matematikte sayıları,
Türkçe'de sıfatları,
Fen'de ağırlığı,
Sosyalde haritayı,
Matematik çarpma, toplama, bölme

Sosyalde harita, bölge
Fen'de ağırlık hacim
Türkçede yazı yazma eğitim,
Okumayı yazmayı
Öğrenmeyi öğretmeyi.
Biz de öğrendik artık bilgiyi.
Öğrencinin hevesi,
Öğretmenin becerisi.
Okullar olur yuva,
Sen de gel bu hayata.

Hacer YALAMA

GÖKKUŞAĞININ ARDINDAKİ HAZİNE

Bir varmış, bir yokmuş. Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde... Ülkelerin birinde çok mutlu insanlar yaşarmış. Bu ülkenin çocukları büyüklerinden de mutlu imiş.

Güzel ülkede her gün kısa bir yağmur yağar, yağmurdan sonra da gökkuşağı çıkmış. Çocuklar gökkuşağına hayran kalırlarmış. Renkleri, uzayıp giden hali onları çok etkilemiş. Hep uzanıp ona dokunmak isterlermiş. Büyükler arasında da bir efsane varmış gökkuşağı kaybolmadan koşup onun bittiği yere yetişersen büyük bir sandık altın bulurmuşsun.

Çocuklardan bir gün altın efsanesini duymuşlar ve karar vermişler o bir sandık altına ulaşmaya. Ulaşıp ne mi yapacaklarmış.

Tüm arkadaşlarına çikolatalar şekerler, oyuncaklar alacaklarmış. Bir gün tane gökkuşağı çıktığında hızla her zaman oynadıkları yerde toplanmışlar ve gökkuşağının ucuna doğru koşmaya başlamışlar. Ama sadece on dakika sonra yorulup kalmışlar. Ertesi gün yine denemişler ama yine aynı olmuş. Artık yaptıkları şeyde bir yanlış olduğuna karar vermişler. Aralarından en hızlı koşan iki kişiyi seçmiş onları göndermişler. Ama yok onlar sonuna yetişemedi gökkuşağı kayboluyormuş. Çocuklar altınlara ulaşma planı yaparken bu haber tüm şehre yayılmış artık çocukları gören herkes altınlar nerde diye dalga geçmeye başlamış. Çocuklar kendileriyle eğleneni görmemek için dışarı çıkmaz olmuşlar. Büyükler bu işe bir çare düşünmeye başlamışlar.

Kimisi altın renginde kağıtlar verelim, onlar nasılsa çocuk inanır demiş. Her kafadan bir ses çıkarken büyüklerden birisi dürüst olmak en güzeli demiş ve herkes bu karar uymuş.

Şehrin yetişkinleri hazine peşindeki çocukları karşlarına alıp konuşmuşlar. Bu hazinenin yıllarca kulaktan kulağa gelen bir efsane olduğunu gerçek olmadığını söylemişler. Bu durum karşısında çocuklar çok şaşırılmış. Dalga geçenlerden kurtulduklarına sevinsinler mi, büyüklerin kendilerini daha önce uyardığına üzülünler mi, bilemişler. Ama bir şey için kendilerine söz vermişler. Artık bir işe başlarken önce doğru olup olmadığını araştırarak, her zaman gerçeklerin peşinde olacaklarmış.

Aysegül KARAKOÇ

TAARE ZAMEEN PAR

Her Çocuk Özeldir...

Adı: Taare Zameen Par – Stars On Earth

Yapım: 2007 – Hindistan

Tür: Aile, Dram

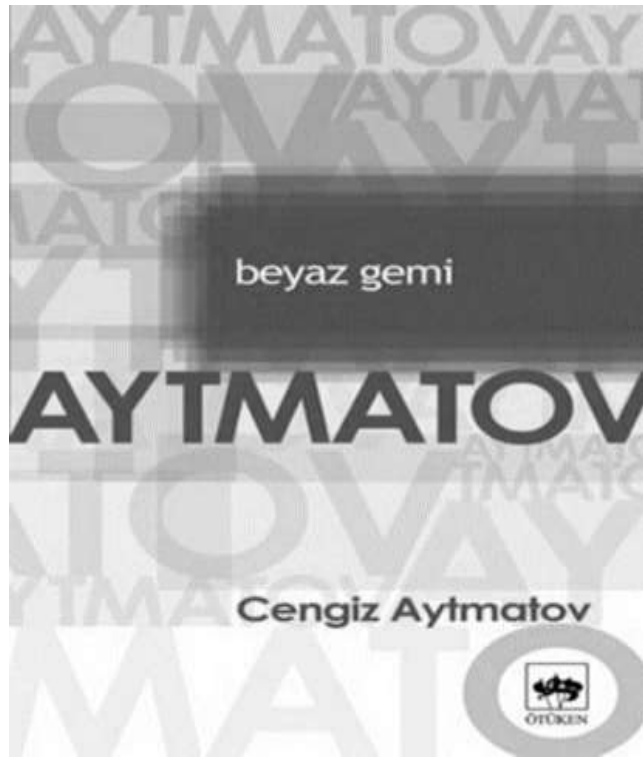
Yönetmen: Aamir Khan

Filmin Türkçe adı 'Yerdeki Yıldızlar ama bilinen adıyla' Her Çocuk Özeldir'

Filmde tembel ve baş belası olduğu düşünülen sekiz yaşındaki bir çocuğun, çalışmayı öğrenebilmesi için yatılı okula verildikten sonra resim öğretmenini sayesinde değişen hayatını ve başarısını konu alıyor. Ailelerin, öğretmenlerin, öğrencilerin kesinlikle izlemesi gerektiğini düşünüyorum.

Filmde başrolde yer alan çocuk hiçbir derste başarı gösteremeyen, öğretmenlerinin sürekli azarladığı, arkadaşlarının sürekli dalga geçtiği bir öğrencidir. Ancak okula yeni gelen resim öğretmeni onun zeka ile ilgili bir sorunu olmadığı fark ederek onun resim alanındaki yeteneğini keşfeder. Geniş çaplı bir resim yarışmasını öğrencisinin çizdiği resmi gönderir ve öğrencisi birinci olur. Filmde herkes tarafından itilip kakılan çocuğun özel bir yeteneğiyle onun sosyal hayata dahil edilmesi çok etkileyici. İzlerken zaman zaman gözyaşlarınızı tutamayabilirsiniz. İzleyen herkese bir şeyler katacağımı, izleyenlerin özellikle eğitimcilerin ve öğrencilerin bakış açılarını değiştireceğini düşünüyorum. Şimdiden iyi seyirler...

Edanur AYAZ

BEYAZ GEMİ

Beyaz Gemi Cengiz Aytmatov'un önemli eserlerinden biridir.

Cengiz Aytmatov Kırgız kökenli bir yazardır. Cemile, Selvi Boylum, Toprak Ana, Gün Olur Asra Bedel... gibi kitapları dünya çapında beğeniyle okunmuştur. Yazarın bazı eserleri birçok dile çevrilmiştir.

Beyaz Gemi masalla gerçeği birleştiren bir eserdir. Geleceği temsil eden bir çocuk ve geçmişi temsil eden bir dede arasında köprü kurularak insanların duygu ve düşünceleri anlatılır. Çocukların saf ve masum dünyasından hayatın acı gerçeklerine bir geçiş vardır.

Ben okurken büyük bir keyif aldım. Çocuğun yaşadıkları, kitabın masal tadındaki kısımları beni çok etkiledi. Beyaz Gemi'nin hayal dünyamın gelişmesine büyük katkısı oldu. Kitabı neler olacağını çok merak ederek fırsat bulduğum her zamanda okudum. Fakat kitap bitince bu güzel eserden ayrıldığım için üzüldüm.

Kitabın dili bizim anlayacağımız seviyede ve oldukça akıcı. Kitabı hiç sıkılmadan kısa sürede okuyabilirsiniz. Bu önemli eser okuduktan sonra mutlaka sizde güzel bir etki bırakacaktır. Belki kitabımızdaki çocukla beraber siz de güzel hayaller kuracaksınız. Eğer kitap okumayı seviyor ve ne okuyacağınıza karar veremiyorsanız Beyaz Gemi bir kitaptan beklentilerinizi kesinlikle karşılayacaktır. Kitaplardan uzak zaman geçiriyorsanız da bu kitap sizler için güzel ve etkili bir başlangıç olacaktır.

Serife GÜRCAN

Dergimizin yayınlanması için katkıda bulunan Gökkuşağı Kitap Kırtasiye'ye Teşekkür Ederiz.

İMTİYAZ SAHİBİ

Tuncay GÜNAYDIN

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Zehra SANCAR

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Derya KIRAC

GÖRSEL DANIŞMAN

Nagihan YARIMOĞLU

YAYIN KURULU

Ayça GENÇ

OKUL ADRES TELEFON

ÇUBUK ATATÜRK ORTAOKULU

Atatürk mah. Alim Sok. No:21 Çubuk ANKARA

(0312) 837 1075